

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 16

din 28.02.2007

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. S.A. din localitatea,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava sub nr.din 22.12.2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr. din 22.12.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.din 22.12.2006, cu privire la contestația formulată de **S.C. S.A.**, având domiciliul fiscal în localitatea,, județul Suceava.

Societatea contestă Decizia de impunere nr. din 22.11.2006, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală din 21.11.2006 de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma delei**, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei fond pentru persoane cu handicap;
-lei majorări de întârziere fond pentru persoane cu handicap;
-lei penalități fond pentru persoane cu handicap.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.175 și 179 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.A. prin contestația formulată și completările ulterioare precizează că în ceea ce privește impozitul pe profit stabilit suplimentar, în sumă de lei, aferent profitului recalculat de lei, din actele de control nu rezultă cum au fost stabilite aceste sume, atât prin raportul de inspecție fiscală, cât și prin anexele la acesta, nu se indică sumele ce au fost

stabilite de organele de control și care au stat la baza recalculării impozitului pe profit la data de 31.12.2001.

Societatea solicită să îi fie remise toate anexele cu sumele ce au stat la baza recalculării profitului impozabil și a impozitului pe profit.

Contestatoarea consideră că probabil organele de control au luat în calcul soldul contului 118 „Alte fonduri” din bilanța de verificare la data de 31.12.2001, în sumă de lei, dar trebuia scăzută suma de lei, ce reprezintă rulajul creditor al contului pe luna decembrie 2001, înregistrat ca urmare a reducerii cu 50 % a impozitului pe profit reinvestit, conform O.G. nr. 217/1999, cu completările ulterioare.

Societatea precizează că diferența de impozit pe profit este de lei și nu de lei cum au stabilit organele de control.

De asemenea, consideră că nu datorează nici majorările și nici penalitățile în sumă de lei, aferente impozitului pe profit.

Referitor la fondul privind protecția socială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, reglementat de O.U.G. nr. 102/1999, societatea nu este de acord cu sumele stabilite de organele de control pe motiv că acestea sunt prescrise, întrucât reprezintă fonduri speciale și nu impozite și taxe prevăzute de codul fiscal.

Prin adresa nr. 10 din 21.12.2006, de completare a contestației, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 29.12.2006, societatea precizează că întrucât organele de control prin raportul de inspecție fiscală din 21.11.2006 și prin decizia de impunere nu au prezentat detaliat modul în care au fost stabilite debitele și accesoriile aferente, în urma verificării amănunțite a sumelor în cauză a constatat că o parte din aceste sume au fost stabilite greșit de organele de control, o parte fiind achitate în anii anteriori.

Societatea precizează că a beneficiat de înlesniri la plata obligațiilor restante conform Convenției nr.07.03.2003, ce s-au acordat în baza procesului verbal din2002, încheiat de Administrația Finanțelor Publice a municipiului

De asemenea, menționează că organele de control au stabilit că societatea datorează suma delei fond de 4% persoane cu handicap neangajate, dar, așa după cum rezultă din procesul verbal din2002, încheiat de Administrația Finanțelor Publice, a fost stabilită suma de lei, pentru care s-au calculat și majorări și penalități, care au fost achitate, aceste sume fiind înscrise în convenția încheiată, potrivit eșalonării.

Societatea susține că organele de control nu au ținut cont de procesul verbal din2002 încheiat de Administrația Finanțelor Publice și nici nu au menționat motivul pentru care nu au luat în considerare acest act de control și convenția încheiată.

II. Prin Decizia de impunere nr. din 22.11.2006, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală din 21.11.2006, organele de control din

cadrul Activității de Control Fiscal Suceava au constatat că societatea verificată nu a ținut cont la calcularea reducerii de 50 % a impozitului pe profit utilizat în anul 2001 pentru investiții în active corporale și necorporale de alte sume atrase pentru finanțarea investițiilor, respectiv a impozitului pe profit scutit.

Organele de control au constat că s-au încălcat prevederile art. 7 alin. (2) din O.G. nr. 70/1994, cu modificările și completările ulterioare, care menționează că „impozitul pe profit se reduce cu 50 % pentru profitul utilizat în anul fiscal curent pentru investiții în active corporale și necorporale, definite potrivit Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, cu modificările și completările ulterioare, destinat activităților pentru care contribuabilul este autorizat. Reducerea se calculează începând cu profitul realizat după data de 1 ianuarie 2001. Reducerile prevăzute la alin. (1) și (2) se calculează lunar, iar sumele aferente reducerii se repartizează ca surse proprii de finanțare.”

În urma verificării efectuate s-a stabilit că pentru perioada verificată societatea datorează un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei.

Pentru nevirarea la termenele legale a impozitului pe profit stabilit suplimentar de către organele de control s-au calculat dobânzi în sumă delei, majorări de lei și penalități delei.

În ceea ce privește fondul privind protecția specială și încadrare în muncă a persoanelor cu handicap, organele de control au constat că pentru perioada ianuarie 2001 – octombrie 2001 societatea nu a respectat prevederile art. 42 alin. (1) din OUG nr. 102/1999.

Organele de control au calculat suma datorată lunar de societate pentru numărul de persoane cu handicap ce trebuiau angajate, ținând cont de numărul de angajați ai societății din fiecare lună și salariul minim pe economie. Faptul că societatea nu a solicitat pentru angajare persoane cu handicap rezultă și din adresa nr. din 15.11.2006 a Suceava, punct de lucru

Organele de control precizează că s-au încălcat prevederile art. 42 alin. (1) din OUG nr. 102/1999, care prevede că societățile comerciale, regiile autonome, companiile naționale și alți agenții economici care au un număr de cel puțin 100 de angajați au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați.

În urma verificării s-a stabilit o contribuție de plată în sumă delei.

Pentru nevirarea în termen a fondului de 4 % pentru persoane cu handicap organele de control au stabilit că societatea datorează dobânzi în sumă delei, majorări de lei și penalități delei.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă societatea beneficiază de reducerea cu 50 % a impozitului pe profit realizat în anul 2001, pentru investițiile efectuate, în condițiile în care societatea nu a repartizat profitul pentru care a calculat reducerea pentru constituirea și majorarea fondului surselor proprii de finanțare.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au constatat că societatea contestatoare nu a ținut cont la calcularea reducerii cu 50% a impozitului pe profitul utilizat în anul 2001 pentru investiții în active corporale și necorporale de sumele atrase pentru finanțarea investițiilor, respectiv impozitul pe profit scutit în acest sens.

Societatea susține că din actele de control nu rezultă cum a fost stabilit impozitul pe profit și nici sumele care au fost avute în vedere la recalcularea impozitului pe profit la data de 31.12.2001.

De asemenea, consideră că în situația în care organele de control ar fi luat în calcul soldul contului 118 „Alte fonduri” din bilanța de verificare la data de 31.12.2001, în sumă de lei, trebuia scăzută suma de lei, ce reprezintă rulajul creditor al contului pentru luna decembrie 2001, înregistrată ca urmare a reducerii cu 50 % a impozitului pe profit reinvestit, conform O.G. nr. 217/1999, și că în această situație diferența de impozit pe profit este de lei și nu de lei cum au stabilit organele de control.

Prin adresa nr.din 31.01.2007, s-a solicitat organelor de control să precizeze modul de determinare a impozitului pe profit stabilit suplimentar, precum și valoarea profitul reinvestit și a investițiilor efectuate.

Prin nota nr.din 15.02.2007, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.din 19.02.2007, organele de control precizează că profitul impozabil realizat de societate este delei, profitul reinvestit de, iar reducerea de impozit pe profit calculată de societate de lei.

De asemenea, organele de control precizează că societatea verificată datorează un impozit suplimentar de lei, pe motiv că societatea nu a repartizat profitul pentru care a calculat reducerea pentru constituirea și majorarea fondului surselor proprii de finanțare.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 70 / 1994** privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„(2) Impozitul pe profit se reduce cu 50% pentru profitul utilizat în anul fiscal curent pentru investiții în active corporale și necorporale, definite potrivit Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, cu modificările

ulterioare, destinate activităților pentru care contribuabilul este autorizat. Reducerea se calculează începând cu profitul realizat după data de 1 ianuarie 2001. Reducerile prevăzute la alin. (1) și (2) se calculează lunar, iar sumele aferente reducerii se repartizează ca surse proprii de finanțare.”

Referitor la aplicarea acestui articol, în Soluțiile privind aplicarea unitară a prevederilor contabile și fiscale referitoare la impozitul pe profit și la taxa pe valoarea adăugată, aprobate de Ministerul Finanțelor Publice prin Decizia nr. 3 / 2002 se prevăd următoarele:

„Profitul folosit pentru investiții în active corporale și necorporale, achiziționate după data de 19 aprilie 2001, destinate activității pentru care contribuabilul este autorizat, în sensul prevederilor alin. (2) al art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994, republicată, cu modificările ulterioare, reprezintă soldul contului de profit și pierdere al lunii precedente (respectiv profitul contabil după deducerea impozitului pe profit), la care se adaugă profitul din luna efectuării investiției înainte de impozitare, utilizat în acest scop, după scăderea sumei profitului investit anterior și a celorlalte surse atrase de finanțare a investițiilor (de exemplu împrumuturile, creditele și altele de aceeași natură).

Profitul asupra căruia se calculează reducerea de impozit este profitul realizat lunar, cumulat de la începutul anului fiscal, calculat potrivit prevederilor de mai sus, până la momentul efectuării investiției.

Această reducere se aplică numai pentru sumele investite care au ca sursă profitul realizat până la momentul efectuării investiției.

Reducerea se calculează prin aplicarea procentului de 50% asupra impozitului pe profitul folosit pentru investiții, urmând ca această sumă să fie evidențiată în Declarația privind impozitul pe profit la rândul 31 "Reduceri de impozit pe profit calculate potrivit legislației în vigoare.

Pentru anul 2001, la calculul reducerii se ia în considerare profitul contabil realizat după data de 1 ianuarie 2001 și investit în active corporale și necorporale achiziționate după data de 19 aprilie 2001. [...]

În cazul în care un contribuabil aplică pentru calculul impozitului pe profit cote diferite de impozit, reducerea cu 50% se determină după stabilirea impozitului aferent profitului investit, prin raportarea sumei totale a impozitului pe profit datorat la totalul profitului impozabil (până la momentul investiției).

Cota astfel stabilită se aplică la suma profitului utilizat pentru investiții, determinat conform alineatelor precedente. Impozitul pe profit astfel rezultat se diminuează cu suma ce reprezintă reducerea de profit.

Suma profitului realizat în exercițiul financiar curent și investit în cursul anului, pentru care s-a beneficiat de reducerea impozitului pe profit, la care se adaugă reducerea de impozit cu 50%, prevăzută la art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994, republicată, cu modificările ulterioare, de care a beneficiat agentul economic, va fi repartizată cu

prioritate pentru constituirea și majorarea fondului surselor proprii de finanțare, până la concurența profitului exercițiului financiar.”

Din textele de lege mai sus citate se reține că profitul folosit pentru investiții în active corporale și necorporale, reprezintă soldul contului de profit și pierdere al lunii precedente, respectiv profitul contabil după deducerea impozitului pe profit, la care se adaugă profitul din luna efectuării investiției înainte de impozitare, utilizat în acest scop, după scăderea sumei profitului investit anterior și a celorlalte surse atrase de finanțare a investițiilor.

Prin actele administrative atacate organele de control menționează că la determinarea reducerii impozitului pe profit cu 50 % pentru investiții în active corporale și necorporale societatea verificată nu a ținut cont de alte surse atrase pentru finanțarea investițiilor, respectiv a impozitului pe profit scutit în acest sens.

De asemenea, prin nota din data de 15.02.2007, organele de control precizează că potrivit bilanțului la data de 31.12.2001 profitul realizat de societatea verificată nu a fost repartizat pentru constituirea și majorarea fondului surselor proprii de finanțare și că a fost repartizată ca surse proprii de finanțare doar suma de lei, motiv pentru care nu poate beneficia de reducerea de 50% a impozitului pe profit pentru toată investiția efectuată.

Potrivit bilanței de verificare pentru luna decembrie 2001, depusă de contestatoare în susținerea cauzei, soldul contului 118 „Alte fonduri” este de lei, din care lei reprezintă sold la începutul anului, respectiv repartizări din anii precedenți, care se scade din totalul investiției efectuate, fiind considerate alte surse de finanțare, iar diferența de lei reprezintă reducerea de impozit pe profit aferent investițiilor efectuate.

Așa după cum rezultă din bilanțul contabil la 31.12.2001, aflat în xerocopie la dosarul cauzei, formular 21 „Repartizarea profitului”, din totalul profitului realizat în anul 2001, societatea a repartizat pentru constituirea surselor proprii de finanțare suma de lei, ce reprezintă reducere de impozit pe profit, fără să rezulte că a repartizat la surse proprii de finanțare profitul pentru care a calculat reducerea de impozit.

Potrivit Notei contabile din 31.10.2001, depusă în xerocopie la dosarul cauzei, suma de reprezintă reducere de impozit pe profit, iar, așa după cum rezultă din nota încheiată de organele de control la data de 15.02.2007, valoarea totală a investițiilor realizate de societate este de lei.

Din textele de lege menționate și din Soluțiile privind aplicarea unitară a prevederilor contabile și fiscale referitoare la impozitul pe profit și la taxa pe valoarea adăugată, aprobate de Ministerul Finanțelor Publice prin Decizia nr. 3 / 2002, se reține că pentru ca societățile să beneficieze de reducerea impozitului pe profit cu 50 % pentru profitul utilizat în anul fiscal curent pentru investiții în active corporale și necorporale, contribuabilul are obligația să repartizeze profitul respectiv pentru constituirea și majorarea fondului surselor proprii de finanțare, or din documentele depuse de contribuabil în susținerea cauzei nu rezultă că a fost respectată această obligație.

Având în vedere că societatea nu a repartizat profitul pentru constituirea și majorarea fondului surselor proprii de finanțare se trage concluzia că societatea nu poate beneficia de reducerea cu 50 % a impozitului pe profit, întrucât reducerea se acordă doar pentru profitul reinvestit, motiv pentru care urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată.

2. Referitor la accesoriile în sumă de lei, aferente impozitului pe profit, din carelei dobânzi, lei majorări șilei penalități.

În fapt, organele de control au calculat pentru neplata impozitului pe profit în sumă lei, stabilit suplimentar prin decizia contestată, accesorii în sumă totală de lei.

În drept, în ceea ce privește accesoriile, sunt aplicabile prevederile **art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61 / 2002** privind colectarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Art. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. [...]

Art. 13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

Art. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. [...]”

Începând cu 01.01.2004 sunt aplicabile prevederile art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală republicată la data de 24.06.2004 și modificată prin Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, articole care au devenit 115, 116 și 121 printr-o nouă republicare a actului normativ la data de 26.09.2005, unde se stipulează:

„Art. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]

Art. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

Art. 120

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Din textele de lege mai sus citate se reține că pentru neachitarea în termen a obligațiilor bugetare, contribuabilii datorează majorări și penalități de întârziere.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut impozitul pe profit în sumă de lei, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, aceasta datorează și suma de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Prin urmare, majorările și penalitățile în sumă de lei, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de organele de control, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar impozitul pe profit în sumă de lei, care a generat aceste accesorii, cererea a fost respinsă, urmează a se respinge contestația și pentru majorările și penalitățile în sumă de lei.

3. Referitor la suma delei, reprezentând fond pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă această sumă este prescrisă, în condițiile în care inspecția fiscală s-a efectuat în anul 2006, pentru obligații bugetare datorate pentru perioada ianuarie 2001 – octombrie 2001.

În fapt, în urma verificării efectuate în anul 2006, pentru care s-a emis Decizia de impunere nr. din 22.11.2006, organele de control au constatat că societatea nu a angajat și nu a solicitat pentru angajare persoane cu handicap.

Organele de control, ținând cont de numărul de angajați ai societății din fiecare lună și salariul minim pe economie, au stabilit că pentru numărul de persoane cu handicap ce trebuiau angajate pentru perioada 01.01.2001 – 30.09.2006 datorează suma totală delei.

Societatea consideră că organele de control nu puteau să stabilească această obligație fiscală deoarece dreptul acestora privind verificarea fondului pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap s-a prescris.

În drept, în ceea ce privește prescripția dreptului organelor de control de a stabili obligațiile fiscale, sunt aplicabile prevederile art. 89 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede că:

„Art. 89

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

Din textul de lege citat mai sus se reține că dreptul organelor fiscale de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, termen care începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

În cazul în speță obligația fiscală s-a stabilit pentru anul 2001, termenul de prescripție a acestei obligații începând să curgă începând cu data de 1 ianuarie 2002, situație în care dreptul organelor de control de a stabili această obligație fiscală se prescrie la data de 31.12.2006.

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei verificarea a fost definitivată la data de 21.11.2006, prin emiterea Deciziei de impunere nr., înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr. din 22.11.2006, prin care s-a stabilit un fond pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap pentru anul 2001 în sumă delei.

Se trage concluzia că stabilirea obligației fiscale în sumă delei, reprezentând fond pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, s-a efectuat înaintea expirării termenului de prescripție.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că nu datorează sumele stabilite de organele de control pe motiv că acestea sunt prescrise, întrucât reprezintă fonduri speciale și nu impozite și taxe prevăzute de codul fiscal, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât prevederile codului de procedură fiscală, unde se prevede termenul de prescripție a

obligațiilor fiscale, se aplică și pentru alte contribuții decât cele prevăzute în codul fiscal.

Potrivit **art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

„Art. 1

Sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală

(1) Prezentul cod reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat și bugetelor locale, prevăzute de Codul fiscal).[...]**

(2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.”

Prin Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 102 / 1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, care reglementează modul de constituie a fondurilor respective, nu se prevede un alt termen de prescripție a acestor sume.

În concluzie, suma delei, reprezentând fond pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap a fost stabilită în cadrul termenului de prescripție, motiv pentru care urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată.

În ceea ce privește stabilirea obligației fiscale, sunt aplicabile prevederile **art. 42 și 43 din Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 102 / 1999** privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, unde se precizează:

„Art. 42

1) Societățile comerciale, regiile autonome, societățile și companiile naționale și alți agenți economici, care au un număr de cel puțin 100 de angajați, au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați.

(2) Persoanelor cu handicap angajate cu contract individual de muncă li se asigură toate adaptările și înlesnirile necesare pentru înlăturarea oricărui impedimente în activitatea pe care o desfășoară.

Art. 43

Societățile comerciale, regiile autonome, societățile și companiile naționale și alți agenți economici, care nu angajează persoane cu handicap în condițiile prevăzute la art. 42, au obligația de a plăti lunar la Fondul de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap o sumă egală cu salariul minim brut pe economie înmulțit cu numărul locurilor de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap, potrivit dispozițiilor ordonanței de urgență.”

Din textul de lege precizat mai sus se reține că societățile comerciale care au un număr de cel puțin 100 de angajați au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați, iar în cazul în care nu respectă această prevedere societățile au obligația de a plăti lunar la fondul de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap o sumă egală cu salariul minim brut pe economie înmulțit cu numărul locurilor de muncă pentru care nu au încadrat persoane cu handicap.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că prin procesul verbal din2002 încheiat de Administrația Finanțelor Publice, a fost stabilită suma de lei, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât din documentele depuse în susținerea cauzei nu rezultă că suma menționată reprezintă fond pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, în accepțiunea prevederilor art. 42 și 43 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 102 / 1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.

Având în vedere că societatea nu a angajat persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați, se trage concluzia că stabilirea în sarcina contestatoarei a sumei delei, reprezentând fond pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, este legală, această obligație fiind stabilită în cadrul termenului legal de prescripție, motiv pentru care urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată.

4. Referitor la accesoriile în sumă de lei, aferente fondului pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.

În fapt, organul fiscal a calculat pentru perioada 26.02.2002 – 17.11.2006, pentru neplata în termen a fondului pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap în sumă delei, dobânzi de întârziere delei, majorări de întârziere de lei și penalități de întârziere delei.

În drept, în speță sunt aplicabile:

➤ până la data de 31.12.2002, prevederile **art. 13 și 13¹ din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996** privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Art. 13

Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare. [...]

Art. 13¹ [...]

Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată.”

➤ în anul 2003, prevederile art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Art. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. [...]

Art. 13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

Art. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. [...].”

➤ începând cu 01.01.2004, prevederile art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

„Art. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

Art. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv; [...]

Art. 120

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare

fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că a beneficiat de înlesniri la plata obligațiilor restante conform Convenției nr.07.03.2003, ce s-au acordat în baza procesului verbal din2002, încheiat de Administrația Finanțelor Publice a municipiului, și că pentru debitul care a generat aceste accesorii au fost calculate majorări și penalități, care au fost achitate, aceste sume fiind înscrise în convenția încheiată, potrivit eșalonării, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât din documentele aflate la dosarul cauzei nu rezultă că pentru sumele în cauză a fost emis un titlu de creanță prin care să se fi stabilit aceste obligații.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul care a generat aceste majorări, respectiv fondul pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap în sumă delei, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al dobânzilor de întârziere, aceasta datorează și suma de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Prin urmare, dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de lei, aferente fondului pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap stabilit de organele de inspecție fiscală, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru fondul pentru protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap în sumă delei, care a generat aceste accesorii, cererea a fost respinsă, urmează a **se respinge contestația și pentru accesoriile în sumă de lei.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 70 / 1994 privind impozitul pe profit, Soluțiile privind aplicarea unitară a prevederilor contabile și fiscale referitoare la impozitul pe profit și la taxa pe valoarea adăugată, aprobate de Ministerul Finanțelor Publice prin Decizia nr. 3 / 2002, art. 1 și 89 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 42 și 43 din Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 102 / 1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, art. 13 și 13¹ din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală republicată la data de 24.06.2004 și modificată prin Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea

Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, coroborate cu art. 186 din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

D E C I D E:

- Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. S.A. împotriva Deciziei de impunere nr. din 22.11.2006, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală din 21.11.2006 de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma delei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei fond pentru persoane cu handicap;
-lei majorări de întârziere fond pentru persoane cu handicap;
-lei penalități fond pentru persoane cu handicap.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.